

ЗАВѢЩАНІЕ ТО

НА

ДѢДА СІЛВЕСТРА.

Подписаный, родомъ Българинъ. роденъ на 1786, въ градъ Габрово въ Българско, съмъ сіа трудилъ отъ малакъ, като сіа отрѣкохъ отъ жененіе и живѣахъ по-много като калугеръ, нежели като миріанинъ, съсъ цѣль за да бѣдѣ полезенъ на любезното ми отечество, Българско, гдѣто за първи пѣтъ видѣахъ слънцето, макаръ чи живѣхъ по странны мѣста. Тѣй убо, днесъ 26 Іуніа 1863, съсъ умъ здравъ и като ъепознавамъ дѣрныа часть разполагамъ, чрезъ тойзи мой завѣтъ сичкіа ми имотъ движимъ, и недвижимъ спорѣдъ слѣдующіа типъ:

1-о Оставіамъ дѣгеніа ми, улица Шапкари какъто и дѣгеніа ми, улица Рахтиванъ, на школа та Габровска; нъ да има да сѣ провозда само приходъ тѣ тѣхенъ, като първымъ сіа спадне каличество на врѣзваніа та по долу, сирѣчь: а) на внуцы и внуки отъ брата ми Станіа и сестра ми Ивана, и Пена, шестъ жьлтицы К К. Австрійски, на Марина Бормова, пакъ шестъ жьлтицы К К. тѣй и на Коліа, какъто и на Станіа Бурмова се по шестъ жьлтицы. Тѣзи пары има да сіа даватъ отъ епитропѣтъ школскы годишно и догдѣ умощницѣтъ (?) живѣжтъ; б) а пакъ на други внуцы отъ Злата или Ивана, да имъ сіа дава и тѣмъ годишно по двѣ жьлтицы Австрійскы и догдѣ живѣіатъ.